

[F:ged.]

ville blive beskåret lidt. Det, vi synes på dette punkt, er, at de mindre husejere, ejerne af den ældre husmasse, får forringelser ved denne ændring, og det er denne skæren alle over én kam, dette med gennemsnittet, vi synes er forkert. Den højtærede finansminister har hæftet sig ved dem, der ligger over gennemsnittet, og næsten ikke haft tanke for dem, der ligger under. Et gennemsnit er i skattesager som oftest forkert, og derfor skal vi tage problemet op til almen drøftelse.

Når den højtærede finansminister derefter spørger, om jeg ønsker, at fradrag af prioritetsrenter også skal gælde for lejere, må jeg svare: absolut. Har lejere renteudgifter af denne art, skal disse naturligvis være fradragsberettigede.

I denne forbindelse vil jeg gerne fra betænkningen vedrørende beskattningen af værdien af bolig i egen ejendom m. v. af 1961 have lov til at citere nogle privatforbrugsbetragtninger. Det står på side 52:

„Besiddelsen af mere varige forbrugsgoder, såsom automobiler til privat brug, lystbåde, møbler og kunstgenstande, henhører efter de gældende skattemæssige bestemmelser under privatforbruget og er i princippet indkomstopgørelsen uvedkommende. Man kunne derfor overveje at overføre et tilsvarende princip på den skattemæssige behandling af bolig i egen ejendom.“

Det er det resultat, embedsmændene i dette udvalg kom til.

Må jeg yderligere citere fra samme betænkning:

„På den anden side“ — skriver embedsmændene — „kan de heller ikke fradrage vedligeholdelsesudgifter“ — det er det, jeg har sagt — „eller andre lignende driftsudgifter og eventuelt heller ikke ejendomsskatter.“

Nu kan det blive et forholdsvis lille problem, da disse formodentlig afskaffes.

Videre står der i betænkningen:

„Derimod ses det ikke rettere, end at renter af prioritetsgæld måtte kunne fradrages.“

Jeg bevæger mig altså her på nøjagtig det samme grundlag som de embedsmænd, der har arbejdet med problemet i dagevis, i ugevis. De mener også, det er en overvejelse

værd at tage mit forslag med i betragtning. Skattepolitisk er det sådan, at renter i al almindelighed må trækkes fra, ligegyldigt om det drejer sig om en lejer eller en ejer, om det er forbrugsgoder for den enkelte familie eller det er investering i produktionslivet, og denne almindelige regel tror jeg ikke vi skal røre ved. Vi må, indtil vi har fundet frem til noget bedre, fastholde den.

Nu skal man jo om lidt i det høje ting behandle et forslag om ejendomsret til lejligheder og andre lokaler, fremsat af de ærede medlemmer hr. Finn Poulsen og hr. Thestrup m. fl., og i den forbindelse vil de samme problemer melde sig. Når man bliver ejer af en lejlighed, må man også foretage disse fradrag. Ligestillingen er så fin, som den overhovedet kan blive, og det er det, man tilsigter. Derfor mener vi, at den højtærede finansminister bør gå ind i en positiv debat på dette område.

Adolph Sørensen: Den højtærede minister var så venlig at complimentere mig for at have holdt en, som ministeren kaldte det, god konservativ tale. Nu var det måske en noget forbeholden compliment, det syntes at fremgå af tonefaldet, men ministeren har vel også lært af sine mange år i forsvarsministeriet, at det er klog strategi at føre krigen over i fjendens lejr, og det skal jeg såmænd ikke sige noget til.

Jeg takker for ministerens oplysning om, at der ikke har været tilsigtet en forhøjelse af skatteprovenuet med dette lovforslag. Det ville for så vidt også have været lidt ude af takt med forligsforsudsætningerne.

Det er tydeligt kommet frem, at min formodning om, at der også lå politiske motiver bag dette lovforslag, holder stik. Når man taler så meget om, at der tilstræbes en ligestilling imellem ejere af parcelhuse og lejere, og bl. a. argumenterer ud fra ønsket om ligestilling med hensyn til vedligeholdelsesudgifter og prioritetsforrentning, så finder jeg, at det i væsentlig grad er et postulat, for der kan vel ikke være nogen tvivl om, at hvis det var sådan, at lejerne ikke skulle påtage sig den indvendige vedligeholdelse, ville de vel automatisk få en større lejebyrde, d. v. s. en forhøjelse af huslejen, alt andet lige. En indirekte kompensation har de altså allerede fået derved, at lejen